

dr Robert Degen

KSZTAŁCENIE PODYPLOMOWE ARCHIWISTÓW I RECORDS MANAGERÓW JAKO UZUPEŁNIENIE CZY ALTERNATYWA DLA KSZTAŁCENIA NA POZIOMIE MAGISTERSKIM?

Dotychczasowe obserwacje pozwalają zauważyć zjawisko, w którym studia podyplomowe są traktowane jako alternatywa dla kształcenia na poziomie – dotychczas – magisterskim w zakresie specjalności archiwistycznej. Co prawda wśród słuchaczy Podyplomowego Studium Archiwistyki (PSA) w Uniwersytecie Mikołaja Kopernika stale zmniejsza się grupa pracowników archiwów historycznych, którzy przed podjęciem nauki w ramach PSA nie zdobyli umiejętności w zakresie archiwistyki, tym niemniej rośnie liczba studentów będących pracownikami archiwów bieżących lub zamierzających w nich podjąć pracę, a nie posiadających odpowiednich kwalifikacji. Wydaje się, że tendencja ta się utrzyma, mimo naturalnej konkurencji Stowarzyszenia Archiwistów Polskich prowadzącego naukę w ramach kursów kancelaryjno-archiwalnych.

Wprowadzenie w polskich szkołach wyższych założeń systemu bolońskiego, przewidującego kształcenie zawodowe w ramach studiów licencjackich (od roku akademickiego 2006/2007, także w zakresie archiwistyki i zarządzania dokumentacją), widoczna konieczność specjalizacji pracowników współczesnych archiwów oraz już teraz pojawiające się głosy potencjalnych uczestników studiów podyplomowych, powoli zmuszają do organizowania w ich ramach kursów tematycznych. Ich namiastką jest prowadzony w ramach toruńskiego PSA kurs problemów komputeryzacji archiwów i biurowości. W miarę upływu czasu oferta ta musi zostać wzbogacona i z pewnością nie może się ograniczać do problematyki związanej z wprowadzaniem nowych technologii do rzeczywistości archiwalnej.

W świetle wskazanych wyżej zjawisk, odpowiedź na pytanie postawione w temacie wystąpienia jest łatwa, choć nie jednoznaczna – podyplomowe kształcenie archiwistów i records managerów musi oferować szeroką gamę możliwości. Z jednej strony studia podyplomowe muszą nadal pozwalać zdobywać wiedzę zawodową z zakresu archiwistyki licencjantom i magistrom wykształconym na innych kierunkach, z drugiej zaś nie unikną one konieczności uwzględnienia potrzeb już wykształconych archiwistów, pragnących specjalizować się w jednym z działów archiwistyki.